

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

Laikus Istentisztelet 2022. augusztus 28.

Isten szeretet

Így szól az ÚR: Álljatok ki az utakra, és nézzetek szét, kérdezősködjétek az ősi ösvények után, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek! De ők ezt mondták: Nem megyünk! Öröket is állítottam föléjük, hogy figyeljenek a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk! Ezért halljátok, ti, népek, és tudjátok meg, akik egybegyűltetek, hogy milyen sors vár rájuk! Halld meg, te, föld! Íme, veszedelmet hozok erre a népre: saját gondolataik gyümölcsét, mert nem figyeltek beszédemre, és tanításomat megvetették.

Jeremiás 6,16-19

Ének: Szívembe jöjj, szívembe jöjj...

BEVEZETÉS

Szeretett Gyülekezet!

A mai igehirdetésnek azt a címet adtam: „Isten szeretet”

Igen, mindannyian tudjuk, hogy Isten maga a szeretet. De azt is tudom, hogy amikor Isten ítélete kerül elénk, amikor a haragvó Isten cselekvést olvassuk a Bibliában, vagy látjuk a környezetünkben, akkor nem ez az első, ami eszünkbe jut. Amikor mi magunk billegünk Isten igazságossága, és Isten kegyelmessége között, az igazságos Isten és a kegyelmes Isten között mi magunk is billegünk, hogy egy-egy helyzetben valójában milyen is az Istenről alkotott képünk, akkor jobban szeretjük a kegyelmes Istent látni. Jobban szeretünk arra gondolni, hogy Isten kegyelmes. Nem szeretünk arra gondolni, hogy Isten igazságos, még akkor sem, ha nagyon jól tudjuk, hogy Isten elítéli a bűnt, de ne felejtsük el, hogy megmenti a bűnöst, az Ő szeretett Fia által. Kiket tehát? Akik tudják és megvallják Isten előtt, hogy szükségük van bűnbocsánatra, hogy szükségük van a Jézus Krisztusra, szükségük van a bűntől való megtérésre.

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

VISSZA A KEZDETHEZ

Ahhoz, hogy megértsük Isten igazságosságát, és a kegyelmes Isten jelenlétét a felolvasott igeszakaszban, menjünk vissza egészen az alapokhoz, menjünk vissza a kezdethez, és nézzük meg, hogy jutottunk idáig.

Akik voltak nyáron az Ifjúsági-és családos táborban, azoknak sok ismerős mondat fog elhangozni, mert a teremtés-történettel és Istennek az özönvízben megmutatkozó világot megmentő szeretetével ott is foglalkoztunk.

Azzal kell tehát kezdenem, hogy a világmindenség Urának, a teremtő Istennek volt egy tökéletes terve. Jót tervezett az emberiség részére, és ebben benne vagy te is, én is, mindannyian ebben a gyülekezetben, és minannyian akik eddig éltek ezen a teremtett világon, és ez után fognak élni, mert Isten jót tervezett a te életed felől, és valóban szívből örül, amikor adhat, amikor jót tehet veled, amikor az Ő áldása árad.

Szent „legyen” szavával tökéletes biológiai, kémiai és fizikai törvényszerűséget alkotott, hogy csak egy példát említsek: a bolygókat saját pályájukra állított, megadta keringési és forgási sebességüket és azok mind a mai napig engedelmeskednek ennek a tökéletes teremtési rendnek.

Saját képmására „megformálta az Úristen az embert a föld porából, és élt leheletét lehelte az orrába” (1Móz2,7). Alkotni sok mindent tud az ember – ha körülnézünk a világban – Isten megadat hozzá a bölcsességet az embernek, de életet csak Isten képes teremteni. És közvetlen kapcsolatban volt a hasonlatosságára megteremtett emberrel. Megteremtette az első emberpárt, a rendelkezésükre bocsájtott mindent, amire szükségük lehet és meghatározta azokat a kerteket, amelyeken belül biztonságban élhetnek. Ha a teremtő, szerető Istennel kapcsolatban maradva, engedelmességben élnek, jó dolguk lesz a teremtett világban, mert Istennek ez volt a tökéletes teremtési terve.

Mi történt? A Diabolsz, aki mindent összezavar megkereste az asszonyt és mivel tudta nagyon jól, hogy mivel lehet őt megfogni, tőrbe csalta. „Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa.” (1Móz 3,6) És engedett a Sátánnak, pedig Isten megmondta, „ha eszel róla, meg kell halnod” (1Móz 2,17b) Ezzel szemben mit mondott a Sátán: „Dehogyan haltok meg!” (1Móz 3,4b) Nincs ez másképpen ma sem! Mert annyi minden csábítja a szemet! Annyi minden kívánatos!

Beékelődött a bűn Isten és az ember közé, mert engedett az ember a csábításnak, a kívánságnak, annak ellenére, hogy Isten megmondta: féltve óvlak attól a fától. És akkor legyen itt ez a fa egy szimbólum számunkra, amikor is az a kérdés, hogy mi az, Testvér, ami csábít, mi az ami kívánatos számodra, és Istentől elszakít? Mi az az életedben, ami engedetlenségbe visz? Lehet az egy apróság, egy gondolat, egy jobb- vagy legalábbis jobbnak tűnő lehetőség, valami, amire azt gondolod, könnyebb lesz az életed, jobbak lesznek a körülményeid, boldogabb leszel tőle, beteljesednek a vágyaid! Valami, ami csábít, ami kívánatos, de nem Istentől van! *„mindenki saját kívánságától vonzva és csalogatva esik kísértésbe. Azután a kívánság megfogánva bűnt szül, a bűn pedig kiteljesedve halált nemz.” (Jak 1,14-15)*

Hova vezetett az első emberpár engedetlensége? Kilenc generációval később – kilenc generáció, nem sok! – *„megbánta az Úr, hogy embert alkotott a földön, és megsomorodott szívében. Azért ezt mondta az ÚR: eltörlöm a föld színéről az embert, akit teremtettem; ... mert megbántam, hogy megalkottam őket. De Noé kegyelmet talált az ÚR előtt” (1Móz 6,6-8)* Tudom, hogy mindannyian ismeritek a történetet, de belegondolhatunk már abba, hogy micsoda keserűség lehetett Isten szívében, hogy **megbánta**, hogy a saját képmására formált embert megalkotta??? El tudjuk képzelni, micsoda keserűség ez! Értjük, mennyire elkeseredett Isten!

Elegendő volt egyetlen területen engedetlen lenni, a bűn csírája gyökeret vert az ember életében, és annyira eltávolodott a korabeli emberiség Istentől, hogy végül *az ember szívének minden szándéka és gondolata szüntelenül csak gonosz volt.*

Özönvizet bocsátott Isten a földre, és elpusztult minden. Minden élőlény az ég alatt; az állatállomány, Nőé és felesége, valamint fiainak felesége kivételével.

Kérdem én: Igazságos Isten, vagy kegyelmes Isten? Hogyan látjuk Őt? Igazságos következmény, vagy megmentő szeretet? Hagy hívjam fel a figyelmeteket egy fontos részletre: **„Isten bűnt fékező ítéleteit mindig megelőzi a megtérésre hívás üzenete!”**

Isten a teremtés és a bűnt fékező özönvíz között sem hagyta bizonytalanságban (vagy tudatlanságban) az embert. Ádám, majd Énoch hosszú szolgálata után Noéban teljesedett ki ez a prófétai szolgálat. Noéről azt olvassuk, hogy „Istennel járt” és gyakorlati életvitele mellett hosszú éveken keresztül prédikált kortársai között és próbálta megállítani az erkölcsi romlást, figyelmeztetve őket Isten

ítéletére. Nem hagyta Isten figyelmeztetés nélkül az embert! A kegyelmi idő azonban lejárt, Noé sikertelen prófétai szolgálata véget ért, de senki sem tért meg, és hallgatott Noé szavára. A hajóraszállás után azonban, még hét napon át semmi sem történt, de a kortársak közül egynek sem jutott eszébe a bárákba kéreszkedni. Hetednapon azonban bekövetkezett, amit Isten megígért, és megkezdődött a korabeli világ haláltusája. **A vízözön tehát Isten bünt fékező különleges ítélete volt.** Nem kegyetlen, rideg döntés egy haragvó, pusztító Istentől, hanem éppen a bűn megállíthatatlan terjedése miatt kénytelen volt közbeavatkozni a Föld és az ember megmentése érdekében. Előre megjövendölt ítélete elől bárki megmenekülhetett, aki elfogadta az Ő szavát, hittel megragadta Isten ígéreteit és engedelmeskedett Neki! Az emberiség története így nem zárult le, Noé engedelmissége és utódai által lehetőség nyílt az élet továbbvitelére.

A vízözön tehát Isten bünt fékező ítélete volt.

Pár gondolat: Jézus azt mondja: „Az én Atyám házában sok hajlék van”

ISTEN KÖZELÉBEN VAGY TÁVOL TŐLE

Az özönvíz, majd a bábéli zavar után a föld szétszéledt lakói ismét elszakadtak Istentől. Óriási jelentősége volt annak, hogy Isten talált egy embert, aki az ő ismeretére törekedett. Kiválasztotta Ábrahámot és utódait, hogy – sok engedetlenségük és gyarlóságuk ellenére is – több évezreden át, hűséges prófétáik által őrizték meg az egy teremtő Isten ismeretét.

De ha ez a nép, Isten választott népe, ismerte az egy igaz Istent, és Isten vezette az ő népét, nem hagyta az Ő népét ismeret nélkül, vezetőket, prófétákat küldött, akkor hogyan lehetséges, hogy Isten választott népe ismét távol kerüljön az Úrtól?

Persze ez a kérdés számunkra „csak” történelem. Nem foglalkoztat bennünket olyan mélyen, hiszen megtörtént, így történt, eltelt azóta több, mint 2500 év, miért is kellene ezzel mélyebben foglalkozni? Talán valóban azt gondoljuk, hogy nincs ránk közvetlen hatással. Kr.e. 587-ben bekövetkezett Jeruzsálem pusztulása, a város a földdel lett egyenlővé, Juda lakosságát pedig száműzték. És joggal gondolhatjuk azt, hogy Isten megmondta, nem kell rajta meglepődni.

Mintha kissé közömbösek lennénk az Ószövetség eseményeire, pedig tanulhatnánk belőle. És talán nem csak az Ószövetség eseményeire, hanem szeretnénk rávilágítani

arra az általános közömbösségre, ami körülvesz bennünket, a modern kor emberét. „Amíg nincs baj, addig nincs baj!” – mondja szintén a ma embere, ami ugyancsak egyfajta közömbösségre utal. A legnagyobb probléma, hogy sokszor amikor baj van, akkor már késő. Hihetetlen mennyire jellemző szintén a modern kor emberére a „Carpe Diem”, vagyis élj a mának, és ehhez párosul a „Nekem senki ne mondja meg” – ha nem is ilyen ércesen, de nagyon nehezen fogadunk kritikát és nagyon sok esetben formálhatatlan az ember.

És szorosan körül vesz bennünket az Isten iránti közömbösség. Egyszerűen a mindennapi rutinban nincsen Rá szükségünk. De miért is lenne, amikor nélküle is: „Minden rendben van!” Nélküle is minden megy. Valóban rendben van? Valóban minden megy? Sikereket, jó eredményeket érsz el, anyagi, egzisztenciális biztonság, rendben van a házasságod, a családod, a gyermekek, a munkahelyeden is minden rendben, még szakmailag is fejlődsz, haladsz, Isten áldásait tapasztalod! Biztosan? Mert lehet, hogy ezek a TE eredményeid! Kívülről gyönyörűek, de lehet, hogy belülről meg az egész poshad. Ügyes vagy, Barátom! Jó erős kézben tartod az életed! De mi lesz ennek a vége?! Mi lesz veled, ha Istentől távol éled le az életed? Mi lesz veled, ha Isten elfér ugyan az életedben, de nem a Megváltód Ő?

Ha veled valóban minden rendben van, akkor szükséged van Istenre! Ha valóban minden rendben van, akkor te Istennel szoros kapcsolatban vagy! Akkor van közöttetek egy jó kapcsolat ... még akkor is, ha olykor bizony nagyon nehéz. Ő szól hozzád, te meghallod az Ő hangját. Te szólsz hozzá és Ő válaszol. Apa-fiú, Atya-gyermek kapcsolat. Nem felszínes, nem közömbös, valódi kapcsolat!

Az imént azt olvastam: „*Így szól az Úr: álljatok ki az utakra és kérdezősködjétek, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketekben*” De a nép így felelt Jeremiásnak: nem megyünk, nem kérdezősködünk, nem érdekel bennünket, Jeremiás, hagyjál minket békén, köszönjük szépen jól vagyunk!

Nem árt néha megvizsgálni, milyen úton haladunk! Nem árt néha megkérdezni: „Uram, jó úton vagyok? Jó az irány? Véletlenül nem tévesztettem célt?” Ha valóban minden rendben van, akkor szükséged van Istenre, és elmondhatod, hogy „*lábam előtt mécses a Te igéd*” (Zsolt 119,105). Mert vezetsz engem ... mert szükségem van Rád. A világ azt sugallja, te gyenge jellem vagy, ha neked Istenre van szükséged! „Mivan, magadtól nem megy?” De, megy ... mint ahogyan ment az első emberpárnak is, csak meg kell nézni, mi lett a következménye; meg jól ment

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

Noé idejében is az embereknek – sőt, jól kinevették Noét: „Te meg micsoda bolondságokat beszélsz? – csak meg kell nézni mi lett a következménye; meg megy Isten nélkül Jeremiás idejében Júda népének is, oly” annyira jól megy, hogy már nincs is szükségük Istenre ... csak meg kell nézni mi lesz a következménye. Mert ugye „kívánatos az a fa, meg csábítja a szemet”, meg tudom én mire van szükségem, tudom én, mi a jó nekem, mitől leszek boldog ... csak meg kell nézni, mi lesz a következménye.

Kis dolgokkal kezdődik, aztán lesz belőle irigység, meg féltékenykedés, aztán jó nagy bukás. Ahogyan Káin és Ábel történetében, irigység és féltékenység, aztán lett belőle gyilkosság! És ahogyan Dávid király életében is, a kívánság megfogánva bűnt szült, aztán lett belőle mindenféle hazugság, meg spekuláció, meg taktika, aztán a végén a biztos megoldás, a gyilkosság. Hozzánk mérten úgy tűnek, ezek nagy dolgok, de mind egy apró félre siklással kezdődött. Isten szól, ahogyan szólt Káinnak is: Vigyázz, mert „*a bűn az ajtód előtt leselkedik, és rád vágyódik, de te uralkodjál rajta*” (1Móz 4,7), figyelmeztet, szól egyszer vagy kétszer, aztán lehet, hogy nem szól. Oda bizza a döntést! Nem ugrik neked, és nem kényszeríti rád akaratát!

Eléd adja az életet és a jót, de a halált és a rosszat is, és világos útmutatást ad a döntéshez: Válaszd hát az életet! Válaszd az Istennel való kapcsolatot, mert ha engedsz a világ csábításának, hamar elszakasz tőle.

Az igehirdetés elején azt mondtam: **Isten bűnt fékező ítéleteit mindig megelőzi a megtérésre hívás üzenete!** Jeruzsálem pusztulását megelőzően Isten az Ő szószólójaként odaállította Jeremiást amikor így szólt hozzá: „*Én most a szádba adom igéimet! Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj! [...] Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok!*”

Félelmetes mélységbe került Júda népe, egyszerűen azért, mert elszakadt Istentől, elhagyták őseik tanítását. A teljesség igénye nélkül nézzünk meg pár igeverset, mely a zsidó nép hűtlenségét jól tükrözi:

„²Még ha azt mondják is: Él az ÚR! – akkor is hamisan esküsznek! ³Pedig te, URam, az igazságot nézed. Megverted őket, de nem fájt nekik, irtottad őket, de nem akarták megfogadni az intést. Kőkemény maradt az arcuk, nem akartak megtérni. (Jer 5,2-3)

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

„Jól tartottam őket, mégis házasságtörők, és parázna nő házában tolongnak. Felajzott, buja csődörökké váltak, mindegyik a más feleségére nyerít.” (Jer 5,7-8)

Bizony, egészen hűtlen lett hozzám Izráel és Júda háza – így szól az ÚR. ¹²Megtagadták az URat, és ezt mondták: Nincsen ő, nem érhet bennünket veszedelem, nem látunk fegyvert és éhínséget. ¹³A próféták csak fecsegnek, és nem az ige szól belőlük. Csak ennyibe kell venni őket! (Jer 5,12-13)

²⁷Ahogy a kalitka tele van madárral, úgy van tele házuk alattomosással: így lettek hatalmasok és gazdagok. ²⁸Meghíztak, kövérék, gonosz beszédükben nem ismernek határt. (Jer 5,27-28)

³⁰Borzasztó, szörnyű dolgok történnek az országban: ³¹A próféták hazugságot prófétálnak, a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, népem pedig ezt szereti! (Jer 5,30-31)

Kedves Nagyszülők, Kedves Szülők!

Ti, akik gyermekeket neveltetek, vagy neveltek! Milyen fájdalmas lehet számunkra az, ha szeretett gyermekünk nem kíván rólunk tudomást venni., nincs szüksége szerető szüleinek tanácsára, sőt, kerek-perec kinyilvánítja, hogy nem kér többet a szülő szeretetéből, gondviseléséből, és hálátlan mindazért, amit eddig az életben kapott. Mit érezhet az a szülő, aki látja, hogy gyermeke rossz úton halad, elfordult Istentől, bűnös, kicsapongó életet él, miközben nem érdekli a szülői figyelmeztetés, hátat fordít neki.

Júda léte nem azért forgott veszélyben, mert ez a kis ország az egymással rivalizáló nagyhatalmak (Asszíria/Babilónia és Egyiptom) között stratégiaileg fontos pozícióval rendelkezett, **hanem azért mert a vezetők és a nép nem ügyeltek Isten útmutatásaira**, ahelyett, hogy Istenre hallgattak volna idegen istenkezhez fordultak.

Ahogy készültem, arra gondoltam, milyen jó, hogy itt Mandabokorban, a gyülekezeti tagok nem fordulnak más istenekhez. Aztán az Úr elém hozta, hogy ez nem ennyire nyilvánvaló. Mert bálvány nem csak az ószövetségi kézzel faragott szobrok, hanem mindaz, ami letaszítja Istent életünk trónjáról. Vizsgáljuk meg: valóban az Úr van-e az első helyen az életedben??? Nem arról van szó, hogy Isten az utolsó helyen lenne, az a kérdés, hogy az első helyen van-e? És könnyen rámondjuk, hogy „Igen!” Biztos??? **Ha valóban Ő van az első helyen az életedben, akkor tudod, hogy szükséged van Rá!** Mert nem akarsz nélküle élni!

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

Ha csak megtűröd az életedben, akkor nem Ő van az első helyen. És azzal, hogy nem az Isten van az első helyen, azzal csak az a baj, hogy helyette valami más viszont az első helyen van! Te tudod, hogy mi, de valami vagy valaki más. És akkor nem kell meglepődni, jön majd az elégedetlenség, az irigység, a féltékenység, paráznaság, a harag, az indulat, a gőg, a büszkeség, tisztátalan és zűrös dolgok, a pénz szeretete, a gyermek istenítése, és sok minden más. Mert egy kicsi kovász az egész tésztát megkeleszti. Összességében pedig a sorrend nem jó. Ha helyére kerül a sorrend, akkor helyére kerül **az Úr helye** az életedben, és minden más is a helyére fog kerülni. A munka, az anyagiak, gyermekek, az idő, és rend lesz az életedben!

De Júda népének nem volt szüksége Istenre! Nem hallgattak Jeremiás szavára és nem kívántak a helyes útra lépni, ezért Jeruzsálemnek pusztulás lett az Istentelen élet vége. Nem szégyen Istenre figyelni, de szégyenletes lesz az Isten nélküli élet következménye. Mert amíg nincs baj, addig nincs baj, csak amikor baj van, akkor már késő.

Bizonyos, hogy minden hívő ember életében van olyan, hogy célt téveszt. Van olyan, hogy rossz útra lép. Bizony vannak lelki magasságok, és mélységek, van Kánaán, és van pusztai vándorlás. De Mennyei Atyánk figyelmeztet! Akár az ige által, akár egy igehirdetés által, akár egy testvér által, vagy a házastársam által, de figyelmeztet, rossz az irány, **vissza kell térned!**

JEREMIÁS PRÓFÉTAI SZOLGÁLATA

Érdemes ezt az prófétai szolgálatot, mint elhívást megvizsgálni Jeremiás szemszögéből is. Jeremiás elhívását így olvassuk az első fejezetben:

„Így szólt hozzám az ÚR igéje: Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek. De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, URam! Hiszen nem értek én a beszédhez, mert fiatal vagyok! Az ÚR azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok! Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! – így szólt az ÚR. [...] Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! Ne rettenj meg tőlük, különben én rettentelek meg téged általuk! Megerősített várossá teszek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben. Harcolni fognak ellened, de nem bírnak

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

veled, mert én veled leszek – így szól az ÚR –, és majd megmentelek! (Jer 1,4-10.17-19)

Semmiéppen nem mondanám, hogy Jeremiásnak túl nagy kedve lett volna szembe menni Júda királyival (név szerint Jósiás, Jójákim, Jójákin és Cidkijá), az ország vezetőivel, papjaival és az ország népével. Valahol teljesen természetes reakció volt részéről a háritás, a jogos kifogás: nem értek én a beszédhez, fiatal vagyok! De Isten megerősítette, megbátorította: *Ne félj tőlük, mert én veled leszek!* És Jeremiás beleállt a szolgálatba.

Nem tudhatjuk mi lett volna, ha Jeremiás engedetlen marad. Nem tudhatjuk, hogy Júda figyelmeztetésére Isten küldött volna másik profétát, vagy Jeremiás jelentette nekik az egyedüli lehetőséget a megtérésre, hiszem az előbbit, de minden esetre fontos momentum a történetben, hogy Jeremiás engedett az elhívásnak.

Keresztyén Testvérek! Látjuk, hogy vesztébe rohan ez a világ? Látjuk, hogy „a teremtett világ sóvárogva várja az istenfiak megjelenését”? Látjuk, hogy Isten kezében lehetünk alázatos és alkalmas eszközök, hogy véghez vigye az Ő tervét? Miért térünk ki a feladat elől? Miért elégszünk meg azzal a helyzettel, hogy Krisztus Jézus megváltott gyermekei vagyunk? Isten szeretne téged is használni az Ő tervében. Tud? Mert tudom, hogy kifogás mindig van, emberi természetünknel fogva ez van. De tudsz-e végül engedelmes lenni, vagy most nem/sem, mert házat vettem..., földet vettem..., most nősültem..., kénytelen vagyok..., kifogások tömkelege. Ha te Istennel jársz, tudod mit vár tőled, tudod miben számít rád, tudod hol a helyed, és tudod mi a feladatod. Ha pedig nem tudod, kérd el tőle!

IGAZSÁGOS ISTEN?

Van egy számomra nagyon kedves ige az ószövetségben, Ezékiel 33,11-ben:

¹⁰Te pedig emberfia, mondd meg Izráel házának [...] ¹¹Ezt mondd nekik: Életemre mondom – így szól az én Uram, az ÚR –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen. (Ez 33,11)

Életemre mondom...így szól az én Uram, az Úr! És ez az, amit egyedül a Fiú mondhat el, mert **neki valóban az életébe került az, hogy neked Életed lehessen!** Nem kívánom a bűnös ember halálát – szól az Úr – hanem az az én szívem vágya, hogy megtérjen gonosz útjairól, elhagyja mindazt a bűnt, ami közénk ékelődött, elhagyja a bűnös azt, ami most elválasztja tőlem, és a helyes útra térjen, és éljen!

Bizonyára, ha még embereknek
igyekezném tetszeni,
Krisztus szolgája nem volnék. (Gal 1,10)

Isten szeretet
Jeremiás 6,16-19
Mandabokor, 2022. augusztus 28.

Hogy Isten mindig, minden körülmény között igazságos-e? A válasz: nem. Mert volt egy pont, amikor az Ő igazságosságánál nagyobb volt az Ő szeretete.

Pál apostolnak az Efezusi levelébe ezt olvassuk:

„¹Titeket is életre keltett, akik halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt, ²amelyekben egykor éltetek [...] amely most az engedetlenség fiaiban működik. ³Egykor mi is mindnyájan közöttük éltünk testünk kívánságaival, követtük a test és az érzékek hajlamait, és a harag fiai voltunk természetünkönél fogva [...] ⁴De Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy szeretetéért, amellyel minket szeretett, ⁵hogy minket is, akik halottak voltunk a vétkek miatt, életre keltett Krisztussal együtt – kegyelemből van üdvösségetek! – ⁶és vele együtt feltámasztott, a mennyei világba ültetett Krisztus Jézusban, ⁷hogy megmutassa az eljövendő világban kegyelmének mérhetetlen gazdagságát irántunk való jóságából Krisztus Jézusban” (Ef 2,1-6)

Tujátok, ez nem igazságos! Nem igazságos az, hogy „*azt, aki nem ismert bűnt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.*” (2Kor 5,21)

Éppen ezért Krisztusért járva követségben kérlek benneteket: béküljete meg Istennel!

Ámen.

Imádság!

Ámen.

Jézus a Te beszéded...